Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25878
Copyright: Admont, Benediktinerstift

plata fuerit. ipsa qdē sententia s. vb. ōdmone

sententia subōdmone p ferri debet. dies tam appellationis ñ abex
tra ōdmonis. s; atq; late sententie cōputandi sunt. nec solū iniu
dicis. s; etiam in alius negocius puocationis patet auxilium. nec nocet
appellationi si is q pnunciauit copiā sui ñ fecit. q minis q appella
re uoluerit facilitatem adeundi eū in publico habuerit. Que ū ppa cau
sa sit. a qndo tēp appellationis currere incipiat. si ad iusus absen
te pnunciatū ē. t si pse s aliquē deportatū pnunciauit. a intēpe
rātōis. imp.tor.
recepsit ut deportet. t si mdacio p sidis apud pncipē aliq bono
rāt. t si exemplū litis litigationi dicti ē. qb etiā in aliena causa
torie
appellare liceat ibidē inuenit. Similiter agit in ea de imissoris
litis q dande sit abeo q appellat. ad eū adque appellatū ē. a qrū forma
ibidē explicat. Has aūt int tps legitimū instant a sepi petisse
sufficiat quātis ñ accepit. du m hoc ipsū ōtestet. appellatione ū in
tēposita siue recipiat siue ñ. an in medio tēpe aliqd nouandū sit.
t si ex plurib facinorib aliq ōdēpnatus sit ē. a ppt queda appellauerit.
a ppt queda ñ. ibidē simlit exponit. Quociens ū in eadē lite sup
eisdē capitulis alicui puocare liceat ibidē simlit explicat. Osten
dit etiā in ea aqb iudicib puocari ñ oporteat. a an obsit ei q indtio
appellationis iniusta pnunciat tulisse sententiā. a an in causa
subsequenti sit deuocando ad testimoniū q eidē causē olim cognicio
nē suscepit. De causa ū appellationis a qndo p procuratores. t a qndo
ipsos appellantes agi possit. De tēpore q: ex eqnde appellationis.
torres
de eo etiā q pqua appellauit ab appellatione desistere uoluerit. simili
a qndo nec etiā puocatione imposita sententia ñ teneat. t a qndo ap
pellatio imposita ñ sit recipienda. t si ex una eadēq: causa plures
ōdēpnati sint. siue os appellauerint. a un tam appellationē executi
ē. t si ex eis un tantū appellauit. deinde ex eqns obtinuit. an hoc
etiā ceteris prosit ibidē exponit. Similiter etiā ibidē ostendit. ñ solū iu
dici s; etiā arbitro si delegat fuerit suscipiende appellationis necessitatē impōni. Temp q: p figit intra qd a die sententie gesta una cū re
lationē litigatoriib prestent. quib tā in cuiuslib quā in cēmin alib causis
ñ solū libellis. s; etiā uoce appellare licebit. Qui aūt de appellatione

ad eū aq appellat. ab eo
ad q. appellatū ē.